

Конкурсна комисија, именована на седници од 28. 08. 2013. године, у саставу проф. др Милош Ђорђевић, председник, проф. др Брандуша Жујка, члан, и проф. др Јелена Пртљага, члан, са задатком да предложи избор једног предавача у ужој области Педагогија за предмет *Култура говора – методички аспект* са 15 одсто радног времена (1,5 часова), после анализе конкурсног материјала, Наставном већу Високе школе струковних студија за васпитаче „Михаило Палов“ из Вршца подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс Школе објављен у „Пословима“ бр. 534 11.септембра 2013. године пријавиле су се четири кандидаткиње:

1. Др Драгана Гавriloviћ Обрадовић, рођена 1971. године у Новом Саду, доктор дидактичко-методичких наука.
2. Др Александра Петровић, рођена 1966. године у Нишу, доктор филолошких наука.
3. Др Елизабета Карадић, рођена 1974. године у Нишу, доктор филолошких наука.
4. Mr Ивана Ђорђев, рођена 1980. године у Уљми, магистар лингвистичких наука са докторском дисертацијом пред одбраном из области методике наставе српског језика.

Полазећи од чињенице да се конкурсом тражи предавач за предмет у којем је програмски наглашен методички аспект културе говора и да је за то звање довољан магистар наука, Комисија констатује:

- да све кандидаткиње испуњавају услове конкурса и имају потребан број бодова предвиђен Правилником Школе за избор у тражено звање,
- да поседују висок степен стручности и оспособљености,

- истиче њихову усмереност и посвећеност научно-образовном раду,
- указује на наглашене способности увладавању модерним научним методама и техологијама,
- указује на богато педагошко и научно искуство у основним и средњим школама и на институтима, што потврђује учешће кандидаткиња на акредитованим семинарима у оквиру професије и бројним научним скуповима и конференцијама и присуство у научној јавности.

У вредновању понуђених референци кандидаткиња, Комисија у приложеним документима као релевантене за вредносни суд и избор апострофира следеће чињенице:

ДРАГАНА ГАВРИЛОВИЋ ОБРАДОВИЋ. – |Магистарски рад *Дидактичко методичке карактеристике читанке за млађе разреде основне школе од 1958. године до данас* и докторски рад *Методички приступ рецепцији књижевног дела Мирослава Антића* Драгане Гавриловић Обрадовић осветљавају методичке и дидактичке аспекте наставе.

Објављене су као посебне књиге, и то је чињеница првог реда.

Њену компетентност потврђују и учешће у евалуацији уџбеника и рецензентски посао на читанкама основних школа.

Преглед стручних и научних радова кандидаткиње и радова саопштених на научним скуповима (укупно 22) показује да су они везани за наставу, методику, поетику писаца и дела (најчешће Мирослава Антића), али се директно не односе на проблеме и питања културе говора или реторике.

За наш суд у том смислу индикативни су већ и сами наслови и резимеи радова:

1. *Методичке основе интерпретације књижевног дела у условима предшколског васпитања* на примеру збирке Мирослава Антића, у којем је средишњо питање метода рада;

2. Методички приступ рецепцији збирке песама „Плави чуперак“ Мирослава Антића, чија је суштина именована првом одредницом назлова, а поље истраживања усмерено ка поетици дела и писца;
3. Поетика Мирослава Антића – опиште одлике;
4. Ђачка дружина у књижевности за децу као један вид социјализације детета, у којем се осветљава проблем облика насиља у школи и ван ње;
5. Разредна настава – стуб еколошког васпитања;
6. Књижевни текст као подстицај за развијање физичке културе деце и родитеља и други.

Једини рад Драгана Гавриловић Обрадовић, директно везан за проблематику културе говора, има наслов *Говорне вежбе на прелазу из вртића у школу*, и тиче се проблематике језичке културе и откривања феномена уметности речи.

Кандидаткиња, према томе, културу говора анализира доминантно са становишта поетике или критике, што није увек далеко од проблематике културе говора као реторике.

АЛЕКСАНДРА ПЕТРОВИЋ.—Кандидаткиња Александра Петровић написала је магистарску тезу *Говор места* Висаи докторску тезу *Језичке особине ученика у школама средњег образовања* (није доставила диплому). Обе теме су лингвистичке, али у реторици назлова носе ознаке које се посредно тичу културе говора и језичке културе.

Петровићева је објавила (с' др Мирчом Мараном) монографију *Усмени извори и женска историја у савременој настави*, што није директно везано за културу говора, али илиуструје њену посвећеност науци и настави.

Аутор и је делова монографија и поглавља у књизи (укупно пет), што је, такође, квалификује као научног радника.

Разматрана проблематика – судећи по реторици назлова, јер кандидаткиња није, по правилима конкурса, доставила радове, па о њима чланови комисије нису могли судити – тиче се интелектуалног и религијског,

мултинационалног и мултиконфесионалног образовања и усмених историјских извора у школама у Србији.

Од радова кандидаткиње од националног значаја (укупно осам) седам се баве проблематиком језика, што илуструју наслови:

- *Језичка развијеност и садржаји језичког израза ученика избеглица* (коауторски);
- *О језичким способностима и њиховом значају у раду с децом;*
- *Разумевање каузалних веза у узрочно-последичним реченичним конструкцијама* итд.

Проблематици културе говора као реторици суштински је по наслову близак рад *Друштвена структура и елементи језичког израза ученика*.

Радови кандидаткиње саопштени на скуповима од међународног значаја и штампани у целини (укупно шест) тичу се образовања у систему СФРЈ, док се радови саопштени и штампани у целини на скуповима од националног значаја (укупно три) проблемски баве врстама именовања хлеба, пецива, крушака и језичког и културног образовања у уџбеницима српског језика, дакле, суштински су лингвистички.

Комисија поново насглашава, како радови нису приложени, нисмо их, сходно захтевима конкурса, могли анализирати.

ЕЛИЗАБЕТА КАРАЛИЋ. – Одбранила магистарски рад *Српски прозни писци у настави од првог до четвртог разреда* и докторску тезу *Српска средњовековна књижевност у настави*.

Из списка приложених радова (укупно седам) види се да се већи број односи на истраживања обрађена у докторском раду кандидаткиње, која радно искуство од дванаест година у настави богати учешћем на бројним семинарима и радионицама и научним скуповима и конференцијама.

У раду *Препреке у рецепцији српске књижевности у настави* кандидаткиња полази од идеје да настава у књижевној интерпретацији почива на плурализму књижевноисторијских и методичких метода, а у

прегледном чланку *Српски прозни писци у настави од првог до четвртог разреда* истражује омиљене прозне врсте ученика у односу на пол, узраст и средину.

Приложени су и радови:

- *Српска средњовековна књижевност у наставним плановима и програмима у Србији, Републици Српској, Црној Гори и дијаспори*, који се бави организовања и садржаја наставе, и
- *Васпитна и образовна улога кроз „Поларну област“ Михаила Петровића Аласа*, који истражује функцију једног граничног књижевног жанра, какав је путопис.

Оба рада су суштински и изван тематике и проблематике културе говора, али сведоче о перманентном научно-истраживачком раду и личности кандидаткиње.

Као и претходне кандидаткиње, и Елизабета Карадић, ван сумње, показује одлике врсног педагога и научника.

ИВАНА ЂОРЂЕВ. – Одбранила је магистарски рад из области лингвистике *Глаголски прилози у настави српског језика*.

На Филолошком факултету у Београду 2012. године одобрена јој је докторска теза под насловом *Ортографска норма у писаним задацима ученика средњих школа као путоказ модерне наставе и правописа*, која припада ужој научној области Методици наставе српског језика.

Познавање страних језика, електронска писменост, радно искуство новинара и професора и објављени радови (укупно једанаест), сарадња на издавању књига и рад на пројектима (укупно два), награде и присуство у научној и медијској јавности квалификују је и препоручују као озбиљну младу и перспективну личност, просветног и научног радника.

Из назива објављених радова јасно је да се првенствено бави лингвистичком проблематиком и методиком наставе српскога јазика. Илустративни су, на пример, радови:

- *Методичка разраде језичке теме о глаголским прилозима у настави српског језика за средњу школу*, у којем се на основу релевантне лингвистичке и методичке литературе сагледавају могућности припремања и организовања наставне јединице.
- *Методичка обрада глаголских прилога у настави српског језика*, у којем ауторка анализира методичку обраду глаголских прилога у настави и уџбеницима средњих школа.
- *Измене и допуне „Правописа Матице српске“ у додатној настави српског језика у средњој школи*, у којем се аналитично осврће на ужеправописне разлике између раније и иновиране правописне норме.
- *Измене и допуне „Правописа Матице српске“ у додатној настави српског језика у средњој школи*, који је, по својој суштини, сродног истраживачког формата као и претходни и неки други радови кандидаткиње.

ЗАКЉУЧАК

Из наведених чињеница и оцена неких од њих, а имајући на уму и њихов шири контекст, потребе институције и њену кадровску политику, организационе, практичне и рационалне захтеве наставе у Школи и одговорности према средини у којој постоји и остварује своје задатке и циљеве, Комисија предлаже Наставном већу Високе школе струковних студија за васпитаче „Михаило Палов“ да запредавача у ужој области Педагогија за предмет *Култура говора – методички аспект*, са 15 одсто радног времена (1,5 часова), изабере мр Ивану Ђурђев.

Проф. др Милош Ђорђевић, председник,

Проф. др Брандуша Жујка, члан

Проф. др Јелена Пртљага, члан